

Således har ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, speciellt programmet för icke-nukleär energi, främjat ett stort antal projekt för produktion och lagring av väte samt utveckling av bränsleceller. Redan nu uppgår stödet från kommissionen inom det femte ramprogrammet till mer än 95 miljoner euro. Stödet har framförallt gått till utveckling av bränsleceller, produktion och lagring av väte från olika källor, utarbetande av regler och normer, säkerhet, infrastruktur för distribution, samt utveckling och demonstration av bränslecelldrivna fordon.

Kommissionen stöder för tillfället flera omfattande projekt inom forskning och teknisk utveckling:

- I FUERO-projektet (total kostnad 38 miljoner euro, varav 21,3 miljoner euro i gemenskapsbidrag) utvecklas delar och system för bränsleceller, samt för vätedrivna fordon. 67 europeiska organisationer från 13 länder (Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Frankrike, Italien, Nederländerna, Österrike, Sverige, Storbritannien, Norge, Tjeckiska republiken och Israel) och flera europeiska biltillverkare deltar aktivt i FUERO,
- CUTE- och ECTOS-projekten: 10 europeiska städer (Amsterdam, Barcelona, Hamburg, London, Luxemburg, Madrid, Porto, Reykjavík, Stockholm, Stuttgart) kommer att införa väte som motorbränsle för bussar (bränsleceller) i kollektivtrafiken. Varje stad kommer att producera väte lokalt, bygga "vätestationer" samt ha tre bussar för kommersiell verksamhet i kollektivtrafiken under två år,
- Kommissionen håller på att starta flera projekt som skall undersöka möjligheten att införa en infrastruktur för väte som bränsle på europeisk nivå, samt rättsliga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och organisationsmässiga frågor runt en gränsöverskridande infrastruktur.

(¹) KOM(2000) 769 slutlig.

(2002/C 40 E/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1702/01

från Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) till kommissionen

(14 juni 2001)

Ämne: Finansiering av demonstration

Kan kommissionen ge besked om huruvida EU-medel, oaktat budgetkategori, använts för att finansiera någon del av de aktiviteter som ingick i protestdemonstrationen i London i maj mot den aviserade nedläggningen av Marks & Spencer?

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(31 juli 2001)

Kommissionen har inte beviljat något bidrag från budgetpost B3-4000 (Relationer mellan arbetsmarknadens parter och den sociala dialogen), B3-4002 (Utbildnings- och informationsåtgärder till förmån för arbetstagarorganisationer) eller B3-4003 (Information till, samråd med och medverkan av representanter i företag) till någon som helst åtgärd som haft till syfte att anordna eller stödja en demonstration i maj 2001 i London i protest mot den aviserade nedläggningen av Marks & Spencer.

(2002/C 40 E/083)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1705/01

från Fernando Fernández Martín (PPE-DE) till kommissionen

(14 juni 2001)

Ämne: Betalningsmedel

Betalning med kreditkort kommer att öka avsevärt och spela en viktig roll i övergången till euro, då denna betalningsform får en avgörande betydelse för de europeiska konsumenternas betalningar och resor inom

EU:s territorium. Det är dock detaljhandlarna som av bankerna i praktiken tvingas att bära kostnaderna för transaktionerna med kreditkort, där bankavgifterna eller växlingsavgifterna varierar kraftigt från en medlemsstat till en annan.

Kan kommissionen redogöra för olika typer av bankavgifter som förekommer i medlemsstaterna och vilka specifika åtgärder som planeras för en harmonisering på detta område inom EU?

Har kommissionen planerat att vidta, eller har den redan vidtagit, särskilda åtgärder för att mildra effekterna/förlusterna som en omfattande användning av kreditkort i samband med övergången till euron förorsakar den detaljhandel som har en given vinstmarginal och som därför inte kan vältra över kostnaderna på konsumenterna för kreditkortstransaktioner (till exempel bensinstationer)?

Kan kommissionen upplysa om det är förenligt med gemenskapslagstiftningen att kreditkortsföretag och bankerna tar ut växlingsavgifter för varje transaktion och att dessa företag i praktiken tvingar detaljhandlare att bära kostnaderna för transaktioner som utförs med kreditkort?

Svar från Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(20 september 2001)

När en näringsidkare vill acceptera kreditkort som betalningsmedel måste han ingå ett avtal med en bank, "förvärvaren". I detta avtal specificeras de priser för tjänsten som skall gälla för näringsidkaren ("avgifter för näringsidkaren").

När förvärvaren fastställer avgifterna för näringsidkaren tar den hänsyn till sina egna kostnader (transaktionshantering, avgifter banker emellan, underhåll av betalningsterminaler ...) och sin vinstmarginal, även mot bakgrund av den lokala konkurrensen. Det är därför det kan förekomma betydande skillnader mellan avgifterna för näringsidkarna från en medlemsstat till en annan.

Att de förvärvande bankerna tar ut en avgift från näringsidkarna i utbyte mot en tjänst strider inte mot gemenskapens bestämmelser. Kommissionen har inte för avsikt att ingripa i denna konkurrensbetingade affärsprocess genom att fastställa det pris som näringsidkaren skall betala för tjänsten och den har inte till uppgift att harmonisera detta område inom gemenskapen.

Kommissionen anser däremot att införandet av euron borde ha åtföljts av skapandet av ett gemensamt betalningsområde. Den 25 juli 2001 lade den därför fram ett utkast till förordning i vilken det fastställs en princip om icke-diskriminering vid betalningar i euro. Vad anbelangar den fråga som ställts följer att den provision som näringsidkaren betalar skall vara densamma, oavsett om betalningen sker inom ett land eller över en gräns.

(2002/C 40 E/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1709/01 från Olivier Dupuis (TDI) till rådet

(15 juni 2001)

Ämne: Berget Kailash

Flera nyhetsbyråer och specialtidningar spred nyligen uppgifter om att de kinesiska myndigheterna skulle ha gett spanska bergsbestigare, som leds av Jesus Martinez Novos, tillstånd att bestiga berget Kailash i Tibet. Berget, som kallas Gang Rinpoche av tibetanerna, är mer än 6 000 meter högt och betraktas som en helig plats av tre religioner (hinduismen, buddismen samt inom den tibetanska buddismen). Dalai-Lama fördömde det kinesiska beslutet och ansåg att de kinesiska myndigheternas samt de spanska bergsbestigarnas attityd sårar troendes känslor inom dessa tre religioner.